

ප්‍රවීණ නවකථා රචක ජයසේන ජයකොඩි විසින් ලියන ලද "බැඳ්දේ ගෙදර" නවකථාවෙන්ද බිරිඳ පිරිසට ගොස් උපයා එවන මුදලින් සැමියා මත්පැන් සාද පවත්වමින් විනෝද වූ අයුරුත් රු. 50. නෝට්ටුවකින් සිගරට් පත්තු කල අන්දමත් ඔහුගේ සොළොස් හැවිරිදි දියණිය බේබදු මිතුරන්ට ගොදුරු වූ අන්දමත් අපුරුබව විස්තර කර තිබේ.

වසර 24 ක පෙර මදුරසියේ මිනම්බක්කම් ගුවන් තොටුපලේ විශාල බෝම්බ පිරිමත් ඇති විය. ඒ බෝම්බය කටුනායක ගුවන් තොටුපලට එවීමට සූදානම් කරන ලද්දක් බවත්, එහෙත් උපක්‍රමය වාරදුන නිසා මදුරසියේ දී පුපුරා ගිය බවත් හෙලි විය. බෝම්බය ගෙන ඒමට පැත් කරන ලද්දේ පහාගොඩ මහේස්වරන් නමින් හැඳින්වෙන ප්‍රශ්නවාදියෙකු විසිනි. මොහු ඒ නමින් හැඳින්වුණේ පහාගොඩ නමුදු කඳවුරෙන් පලායාමට සමත් වූ සිරකරුවෙකු බැවිනි. බෝම්බය කටුනායකට ලගා නොවුනද අවාසනාවකට මෙන් බෝම්බයෙන් මිය ගිය අත අතරින් වැඩි පිරිස ලංකාවේ සිට මැදපෙරදිග බලා යන ලාංකික ගෘහස්ථිකාවන් වීම දෙවෝපගනය.

මේ සිද්ධිය සමග හෙලිවූයේ 1984 වර්ෂය ඇතුළත පමණක් මැද පෙරදිග රැකියා විසින් යැවූ බව කියන වංචා සහගතව ඒජන්සි කරුවන් විසින් අතරමං කරන ලද කාන්තාවන් 81 දෙනෙකු මුම්බායේ සිට මදුරසිය හරහා ලංකාවට එවන ලද බවය. මේ අහිංසක කාන්තාවෝ බොහෝ දෙනා තමන් සතු පැරදපත් උගස් කොට ඒජන්සි කරුවන්ට මුදල් ලබා දුන්නේය. මෑතකදී ලංකාවේ ඉරිදා පුවත් පතක ගෘහස්ථිකාවන්ගේ ඉරහම ගැන සඳහන් කරමින් කරුණු පෙන්වා දී ඇත්තේ ඔවුන්ට කිසි පැනක් හෝ ආරක්‍ෂාවක් නොලැබෙන නිසාය. එහෙත් විදේශ විනිමය ඉපයීමේ පහසු ක්‍රමයක් ලෙස 1980 දශකයේ අරඹන ලද මේ "ගෘහ සේවිකා ජාවාරම" කොතරම් දුරට සඳුවාරත්මකද? යන්න පිරික්සා බැලීම උචිතය.

ලෝක ඉන්දන මිල සීඝ්‍රයෙන් ඉහල යාමත් සමග වැලි කහනේ බිහි වූයේ නව ධනේශ්වර සමාජයකි. අරාබි කරයේ ධනවාදයට පමණක් නොව මධ්‍යම පාංකිකයන්ට වැලදුන අමුතු "රෝගයක්" විය. එනම් තම හිටියේ සේවිය සඳහා අරි රටින් ගෘහස්ථිකාවක් ගෙන්වා ගැනීමය. අරාබි කරයේ සම්ප්‍රදායානුකූලව දිලිඳු ස්ත්‍රීන්ද ගෘහ සේවිකාවන් වශයෙන් සේවයට නොයති. එම නිසා සේවිකාවන් පහසුවෙන් ලබා ගැනීමට ඔවුන්ගේ ඇස් යොමුවූයේ දකුණු ආසියා හා අග්නිදිග ආසියාව වෙතය. එහෙත් මීට මුල්ම බාදකය එල්ල වූයේ ඉන්දියාවෙනි. ඉන්දිය සමාජ සේවා අමාත්‍යවරයා 1979 දෙසැම්බර් මාසයේදී පාර්ලිමේන්තුවේ කල ප්‍රකාශයක් මෙහිලා දැක්වීම වැදගත්ය. "රජය මැද පෙරදිග ගෘහ සේවිකාවන් වශයෙන් කාන්තාවන් නොයැවීම ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් සඳහන් කලේය. ගුරුවරයන් හෝ සාන්තු සේවිකාවන් වශයෙන් කා න" කා ව න ට මැදපෙරදිග

යාමට රජය තහනමක් පනවා තැන. එහෙත් ගෘහ සේවිකාවන් පිරිවරකට කාන්තාවන් කන්ධායම් වශයෙන් සංවිධානාත්මකව යැවීම ඉන්දියානු කාන්තා අභිමානයට අවදානමක් නොවන්නේදැයි කල්පනා කර බැලීම සුදුසුය.

අපේ කාන්තාවන් දුගී බව නිසා බොහෝ තාඩන පිහිටා වලට ගොදුරු වී ඇති බව රජයක් නොවේ. එහෙත් එම නිසා එම කාන්තාවන් විදේශීය නිවාස වලට ගෘහ සේවිකාවන් වශයෙන් පිරික්සා යැවීම කොතරම් නිවර්තනව කළයුතුදී අපේ හෘද සාහසියට අනුව කල්පනා කර බලමු. කාන්තාවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ගම්බද ප්‍රදේශවල සිට නාගරික ගනිකා නිවාස වලට සංක්‍රමනය කරන බව රජයක් නොවේ. එය වැලැක්වීමට සමාජමය හා නීතිමය ක්‍රියාමාර්ග යොදවනු ලැබේ. එහෙත් ඒවායේ සිදුරු තුලින් සමාජවිවේරයට පුද්ගලයින් රංගා යන බවද රජයක් නොවේ. කෙසේ වුවද මැදපෙරදිග හෝ වෙන පුද්ගලයින් කිසිම රටකට ගෘහ සේවිකා වෘත්තිය සඳහා කාන්තාවන් යැවීම රජය අනුමත නොකරනු ඇත. "මේ ප්‍රකාශයෙන් පසු පක්ෂිකානය හා බංගලාදේශයද තම රටවල කාන්තාවන්ට ගෘහ සේවිකාවන් ලෙස මැදපෙරදිග යාම තහනම් කලහ. (බංගලාදේශය තම රජය යටතේ මෑතකදී මේ තහනම ඉවත් කර ඇත.)

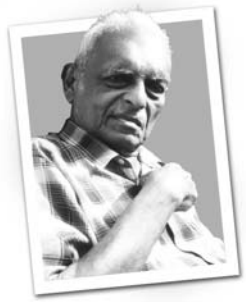
මේ තහනමෙන් ප්‍රයෝජන ගෙන හැකි තරම් කාන්තාවන් ශ්‍රී ලංකාවෙන් මැද පෙරදිග යැවිය හැකි බව පෙන්වා දෙන ලද්දේ විදේශ ඇමතිව සිටි A.C.S. හෙම්බ් මහතා විසිනි. ඔහු කියා තිබුණේ මේ මාර්ගයෙන් අති විශාල විදේශ විනිමයක් උපයා ගන්නා අතරම දිලිඳු බවද බොහෝ දුරට පිලි දැකිය හැකිවෙයි. මේ අනුව "කාන්තා අපනයන ජාවාරම" දියත් කරන ලද්දේ පූර්ව රාජ්‍ය අනුප්‍රාප්ත ඇතිවය. ශ්‍රමයෙන් විදේශ ගත කිරීමෙන් ඇති විශාල ධනස්කන්දයක් උපයන ඒජන්සි විකාරා සමාජ හතරයක ස්ථාපිත වේ. මේ අතර කුට වංචනිකයන්ද සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් සිටි බව නොරහසකි. මුලදී කාන්තාවන් සොයා ගන්නා ලද්දේ නාරික ප්‍රදේශවලිනි. එහෙත් ක්‍රමයෙන් මෙය ඉතා පිරිසර ගම්බද ප්‍රදේශවලට විකල්ප විය.

ලංකාවේ පුවත් පතක් පෙන්වා දෙන අන්දමට විදේශසේවා නියුක්ති කාර්යාලයේ 2007 සංඛ්‍යා ලේඛන ගත්කල අපේ රටේ විදේශ විනිමය උපයීම් වලින් 35.7% යැවෙන්නන් පිරිටට සේවය කරන ශ්‍රී ලාංකිකයන්ය. ඒ පිරිසෙන් 90% සේවය කරන්නේ මැදපෙරදිග ය. පිරිටටවල සේවය කරන අපේ ශ්‍රම බලකායෙන් 52% ක්ම කාන්තාවෝය. මේ කාන්තාවන්ගෙන් 89% ක්ම ගෘහ සේවිකාවන්ය. ක්‍රමක්‍රමයෙන් මේ කාන්තාවන් උපයන මුදල් වලින් නීත්‍යානුකූලව ලැබෙන විදේශ විනිමය ප්‍රධාන අපනයන වූ වෙලින් ලැබෙන විනිමයටද වාඩා වැසිය. එසේ වුවද මේ කාන්තාවන්ගේ පවුලට හෝ ඔවුන් අයිති ගම්බද ආර්ථිකයට මේ විනිමයෙන්

සිදු වී ඇති යහපත කුමක්ද? එසේ උපයාගෙන ඇති මුදල් ප්‍රමාණය ඔවුන් විදී දුක් ගැහැට හා සිදුවී ඇති පවුල් විනාශයට සර ලන්නේද? මේ ප්‍රශ්නය නිතර නිතරම මතු වී ඇත. ඔවුන්ගේ දුක් ගැනිවලි අයිමිතය. එහෙත් කිසිම පිලිවරහක් නැත.

ඉරාකය විසින් කුබේරි දේශය ආක්‍රමනය කල අවස්ථාවේ දස දහස් ගනන් ශ්‍රී ලාංකික කාන්තාවෝ අතරම වූහ. යුධ ඩයෙන් පලා ගිය ඔවුන්ට හිමි වූයේ ඇඳිවන පමණි. යුද්ධය අවසන් වූ පසු එක්සත් ජාතීන්ගේ මැදිහත් වීමෙන් සැලකිය යුතු වන්දි ප්‍රමාණයක් මම කාන්තාවන්ට හිමිවූ නමුදු ඒවායේ බහුතරය ඔවුන්ට හිමිවූ යහපතක් වාර්ථා වී නැත. මේ බේදවාදියා අලලා ඒ දිනවල "රාවය" පුවත් පත මෙහෙයවීමෙන් "කුබේරි කළුළු" නමින් ප්‍රදර්ශන කිහිපයක්ද පවත්වන ලද බවත් අපට මතකය. 1995 හෝ 1996 දීදෙන ප්‍රවාහන අමාත්‍ය ධර්මසිරි සේනානායක මහතාගේ මෙහෙයවීම මුළුමනින්ම වරයාත් නමුච්ච සඳහා මහාචාර්ය වන්දි විකුමග මගේ මහතා සමග මේ ලියුම් කරු ගිය අවස්ථා වේ නිල නාකච්චව අවසන් වූ පසු ඇමතිවරයා සුදුසු කතා බහක යෙදුණේය. එහිදී සේනානායක මහතා සඳහන් කලේ තමා සහි දෙකක් මැද පෙරදිග සංචාරයට ගිය ගමන ගැනයි. එහිදී සේනානායක මහතාට ලංකා නානාපති කාර්යාල දෙකක අතරම වී සරනාගනයන් වශයෙන් ආපසු ලංකාව බලා ඒමට කොටුපි සිරි ලාංකික කාන්තාවන් සියගනනත් නමුච්ච ඇත. ඔවුන්ගෙන් සමහරක් ගැබ්නිතයන් වී සිටි බවද සේනානායක මහතා විස්තර කලේය.

ඒ හරු තවත් අනුචේදනීය කතාවක් ඇමතිවරයා ගෙනහැර පෑවේය. "මගේ කොට්ටාසයේ මහල කාන්තාවක් හැඳු කලුලින් ඇගේ බැනට එරෙහිව පැමිනිල්ලක් ඉදිරිපත් කල අන්දම මෙසේය. "නාමුදුරුවන්ගේ මගේ දුටු බුබුඩිය ගියාට පස්සේ ඒකිනේ මිනියා යන්නම් ලොකු වෙච්ච ලොකු කෙලිව ගැබ්බර කරලා අපේ නාමුදුරුවන්ගේ ඕකව හිරේ දාන්න බැරිද?" මෙබඳු සිද්ධීන් අපමනය. පුර්න නවකථා රචක ජයසේන ජයකොඩි විසින් ලියන ලද "බැඳ්දේ ගෙදර" නවකථාවෙන්ද බිරිඳ පිරිසට ගොස් උපයා එවන මුදලින් සැමියා මත්පැන් සාද පවත්වමින් විනෝද වූ අයුරුත් රු. 50. නෝට්ටුවකින් සිගරට් පත්තු

ඉන්දියාවේ හිරවු නියෝජ්‍ය මහ නොමැනැස්

ඒ.පී. පියසේන

කල අන්දමත් ඔහුගේ සොළොස් හැවිරිදි දියණිය බේබදු මිතුරන්ට ගොදුරු වූ අන්දමත් අපුරුබව විස්තර කර තිබේ.

විදේශ ශ්‍රමකයින්ගෙන් ලැබෙන ආදායම අපේ දේශයට කර ඇති විපත ඉන් ලැබූ සැපතට වඩා දහස් ගනනකින් අධික බව පෙන්වාදීමට BBO වාර්ථාවක උපුටා ගත් කොටසකින් මේ ලිපිය අවසන් කිරීමට කැමැත්තෙමි. "මැද පෙරදිග ගෘහ සේවිකාවන් ගැන කලකට පෙර මේ විවේචන ලියන ලද්දේ රාජ්‍යයෙන් වාර්ථා වූ සිද්ධීන් දෙකක් පදනම් කරගෙනය. එක් සිද්ධියක් වූයේ ගෘහස්ථිකාවන් තමන්ට අතවර කරන්නට සූදානම් වූ අරාබි හාමිපුපුටාට පිහියෙන් ඇන මරා දැමීමයි. අනෙක් සිද්ධිය ලාංකික ගෘහ සේවිකාවන් අතවරයෙක් ගැලවීමට උස වහලකින් පැන සිය දිවි නසා ගැනීමයි. මේ විවේචනය සිද්ධීන් දෙක මෙසේ විස්තර කරයි. පිලිපීනයෙන් වන කාන්තාවන්ට ලංකාවේ ගෘහ සේවිකාවන්ට වඩා වැඩි වැටුපක් ලැබේ. පිරිමින්ගෙන් බොහෝ ගෘහ සේවිකාවන්ට අතවර සිදුවන බව ඇත්තකි. පිලිපීන කාන්තාවෝ සමහර විට කැමැත්තෙන් සහගේගය දක්වති. නැත්නම් විවිධ විරෝධය පල කරති. අඩු වැටුප් ලබන ලාංකික කාන්තාවෝ බොහෝ විට කරන්නේ නිතඬුව යටත් වීම හෝ පලා ගොස් අතරම වීම. නැත්නම් සිය දිවි නසා ගැනීම වැනි අන්තවාදී ක්‍රියා වලිනි.

ගෘහ සේවිකා අපනයනය හා සමාජ ව්‍යාපනය